

Måsfink (*Lonchura striata domestic.*)

Lämplighet

Måsfinken är lämplig fågel för den som är intresserad av finkar. Det är en lättskött, livlig och nyfiken fågel. Den har ett stort socialt behov och bör hållas i par eller i flock. Måsfinken lever normalt i 6-7 år.

Ursprung

Måsfinken förekommer inte i naturen utan är en framavlad art. Man tror att den avlats fram från vitgumpmunia, men vet inte säkert. Man tror att den började födas upp i Japan och Kina för cirka 500 år sedan och den kom till Europa i mitten av 1800-talet. Man tror att måsfinken äldsta den äldsta domesticerade burfågeln i världen.

Utseende

Måsfinken har en satt kroppsform och längden är totalt 10-11 cm. Den finns i flera olika färger, så som brun, vit, svartbrun och rödbrun. Det finns både enfärgade och brokiga varianter. Könen är lika till utseendet men det är endast hanen som sjunger.

Foder

För att må bra bör måsfinken få en varierad kost. Basfodret är en fröblandning av bra kvalitet där minst 75 % av fröna är olika hirssorter. Komplettera fröna med grodda frön olika grönsaker och kraftfoder för finkar ett par gånger i veckan. Till skillnad från papegojfväglar behöver kanariefågeln tillgång till småkornig sand för sin matsmältning. Blanda gärna i snäckskal för att täcka behovet av kalkämnen.

Ljus

Fåglar kan lida av kalkbrist trots att de får tillräckligt med kalk i kosten. För att tillgodogöra sig kalk måste

fågeln ha vitamin D. Vitamin D tillgodogör sig fågeln via UV-ljus som den får från solen eller speciella lysrör som finns speciellt för fåglar. Dessa bytes ut varje år då de avtar i styrka. De bör sitta cirka 40 cm från den plats där fågeln tillbringar merparten av sin tid. Det bästa är dock om fågeln får ofiltrerat solljus (ej genom glas) på sig. Måsfinken behöver sitta ljusst 12-14 timmar per dygn och mörkt cirka 10 timmar per dygn.

Buren

Då måsfinken gillar att stäcka på sig rekommenderas en mycket stor bur, gärna större än vad föreskrifterna anger. Många av de burar som finns att köpa är väldigt höga, vilket lurar köparen att tro att det är en stor bur. Volymmässigt stämmer det, men inte utrymmesmässigt. En fågel behöver utrymme vågrätt, inte i höjdlid då den inte flyger lodrätt utan vågrätt. Enligt Jordbruksverkets föreskrifter ska en måsfinks bur vara minst 0,7 x 0,45 och 0,6 m hög. Sätt gärna in en flätad bokorg där fåglarna kan övernatta. Burbotten skall täckas med något absorberande material. Sand, helst inte allt för finkornig är bra, men våt sand vill gärna fastna på fågelns fötter och kan orsaka inflammationer. Ett tjockt lager tillklippt tidningspapper går också bra och har den fördelen att man kan ta bort papper efter papper allt eftersom de blir nedsmutsade. En utmärkt bottenbeläggning är grov sågspån. Fågelns fötter hålls rena då spånen har hög absorptionsförmåga.

Handhavande

En måsfink blir sällan eller aldrig fingertam. Måste du fånga den, dämpa först belysningen och fånga fågeln försiktigt. Lagg fågeln med rygg och vingar i handflatan.

Hemkomsten

Låt den själv klättra ur transportburen och in i buren som förberetts med mat och vatten. Låt den sitta i lugn och ro första dygnet. Närma er buren försiktigt, småpratande och med lugna rörelser. Om fågeln inte äter och dricker andra dagen, kontakta säljaren.

Skötsel

Mat, frukt och grönt och vatten byts dagligen, oftare om det är förorenat. Rengör mat och vattenskålar dagligen och bur och sittpinnar minst en gång i veckan. Ta bort bajs och matrester från botten dagligen då det annars bildas bakterier. Måsfinken bör inte vistas i utrymmen som understiger 15 grader under längre tid. Då måsfinken är mycket känslig för luftföroreningar ska man ej röka inomhus.

Sjukdom

Måsfinkar är ganska tåliga fåglar som sällan blir sjuka. Tecken på sjukdom är minskad aktivitet, lös eller missfärgad avföring, uppburrad fjäderdräkt, matta ögon eller att fågeln andas med öppen näbb. Tror du att din fågel är sjuk, kontakta din veterinär omedelbart då sjukdomsförloppet ofta är mycket snabbt i väntan på veterinärbesök, placera din fågel i ett fuktigt uppvärmt rum ca 30 grader. Använd inte värmelampa, då det punktvis kan bli för varmt.

Litteratur

Tropiska fåglar som sällskapsdjur av Mats Wettergren, ICA Bokförlag 1996
Sebrafinkar och andra praktfinkar av Christa Koepff, ICA Bokförlag 1985

